

РЕШЕНИЕ

№ 4429

гр. София, 20.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 94 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВЛАДИСЛАВА В. А.

при участието на секретаря ВЕРА Й. ТАСЕВА
като разгледа докладваното от ВЛАДИСЛАВА В. А. Административно
наказателно дело № 20221110210982 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

Образувано е по жалба на "xxxxxxxxxx" ЕООД, ЕИК xxxxxxxxxxxxxx, чрез адв. З. Обидимска от САК, против Наказателно постановление № 22-2200172/11.07.2022г., издадено от Директор на дирекция "Инспекция по труда" - София, с което на основание чл. 414 ал. 3 КТ на дружеството - жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 3000, 00 /три хиляди/ лева за нарушение на чл. 61 ал. 1 КТ.

Недоволен от наказателното постановление, санкционираното юридическо лице го атакува чрез упълномощения си представител с искане за отмяната му. В жалбата се излагат съображения, че НП е издадено при неправилно приложение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Сочи се, че правоотношението е възникнало по силата на граждански договор за изработка. Претендира се маловажност на нарушението.

В съдебно заседание дружеството - жалбоподател се представлява от адв. З. Обидимска от САК, която поддържа съображенията и исканията в жалбата. Пледира наказателното постановление да бъде изменено, като размерът на санкцията бъде намален до законовия минимум предвид наличието на смекчаващи отговорността обстоятелства. Прави искане за присъждане на разноски.

Наказващият орган Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ –

София, се представлява от юрк. Ю. Д. която пледира атакуваното наказателно постановление да бъде потвърдено. Счита, че извършването на нарушението е доказано по несъмнен начин от събраните гласни доказателствени средства и писмени доказателства. Изтъква, че в случая не може да бъде приложена разпоредбата на чл. 415в КТ. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата, въз основа на която е образувано настоящото производство, е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежно легитимирана страна – юридическото лице, на което е наложена имуществена санкция, и срещу подлежащо на обжалване наказателно постановление. Не бяха представени доказателства за датата на връчване на обжалваното НП, поради което съдът приема, че жалбата е подадена в срока по чл. 59 ал. 2 ЗАНН.

Като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

"xxxxxxxxxx" ЕООД, ЕИК xxxxxxxxxxxx, е юридическо лице, регистрирано на територията на Република България, със седалище и адрес на управление гр. София, район "xxxxxxxxxx", ж.к. "xxxxxxxxxx" бл. 329, вх. А, ет. 2, ап. 4, с управител М. Н. М..

Към месец април 2022г. дружеството - жалбоподател стопанисвало обект пералня, находяща се в гр. София, ж.к. "xxxxxxxxxx", ул. "Пxxxxxxxxxxxxxxxx" № 1.

В ДИТ - София бил получен сигнал вх. № 22039074/20.04.2022г. от Иван Петров Димитров, че всички работещи на обекта, стопанисван от жалбоподателя, на ул. "Пxxxxxxxxxxxxxxxx" № 1, нямат сключени трудови договори.

По повод постъпилия сигнал на 27.04.2022г. служители на Дирекция "Инспекция по труда" гр. София, сред които и свидетел Е. Г., на длъжност "старши инспектор", извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в обект на контрол – пералня, находяща се в гр. София, ж.к. "xxxxxxxxxx", ул. "Пxxxxxxxxxxxxxxxx" № 1, стопанисван от дружеството - въззивник. На място проверяващите заварили да полага труд като гладач лицето М.И.Б., ЕГН *****. Пред проверяващите Мима Банова попълнила декларация, в която посочила, че работи в "xxxxxxxxxx" от 02.04.2022г. на обект пералня в гр. София, ул. "Пxxxxxxxxxxxxxxxx" № 1 на длъжност "гладач" с работно време от 08:00 часа до 20:00 часа, с трудово възнаграждение в размер на 1000, 00 лева, с почивни дни по график и с почивка в работния ден с продължителност 1 час. В декларацията М.Б. посочила и че няма сключен граждански и трудов договор и че не е получила копие от заверено уведомление и екземпляр от сключен писмен трудов

договор. Контролните органи предложили на Банова да издадат постановление, с което да обявят съществуването на трудовото правоотношение, но същата отказала, което посочила и в саморъчно попълнената декларация. При извършване на проверката на мястото в обекта на контрол проверяващите установили да полагат труд още пет лица, като всички били без сключен трудов договор. На 27.04.2022г. на управителя на дружеството М. М. била връчена и призовка на основание чл. 45 ал. 1 АПК да се яви на 04.05.2022г. в сградата на ДИТ - София и да представи посочени в призовката документи, сред които и трудовите досиета на заверените в обекта лица.

На 03.05.2022г. между "xxxxxxxxxx" ЕООД като работодател и М.И.Б. като работник бил сключен трудов договор № 001/03.05.2022г., по силата на който работодателят възложил, а работникът приел да изпълнява в "xxxxxxxxxx" ЕООД длъжността "машинен оператор, гладене в пералня" с продължителност на работното време 8, 00 часа и договорено месечно трудово възнаграждение 710, 00 лева. На същата дата - 03.05.2022г. от страна на работодателя "xxxxxxxxxx" ЕООД било изпратено уведомление до ТД на НАП - София за сключения трудов договор с М.Б.. На 03.05.2022г. работодателят предоставил на работника М.Б. и екземпляр от подписания трудов договор, длъжностна характеристика за заеманата длъжност и копие от заверено уведомление до НАП.

Проверката в ДИТ - град София продължила по документи от 09.05.2022г. до 12.05.2022г. В хода на проверката управителят на дружеството - жалбоподател представил трудов договор № 001/03.05.2022г., сключен между "xxxxxxxxxx" ЕООД и М.Б., както и екземпляр от заверено уведомление до ТД на НАП - София. За резултатите от проверката бил съставен протокол за извършена проверка № ПР2213369 от 12.05.2022г.

СвидетЕ.та Е. Г. приела, че като е допуснало до работа в обект на контрол - пералня, в град София, ж.к. "xxxxxxxxxx", ул. "Пxxxxxxxxxxxxxxxxxx" № 1, на 27.04.2022г. М.И.Б., преди да е сключен с нея трудов договор, дружеството - жалбоподател е нарушило разпоредбата на чл. 61 ал. 1 КТ. На 12.05.2022г. в присъствието на двама свидетели и на управителя на дружеството - жалбоподател свидетЕ.та Е. Г. съставила АУАН № 22-2200172/12.05.2022г., с който повдигнала против "xxxxxxxxxx" ЕООД административнонаказателно обвинение за нарушение на чл. 61 ал. 1 КТ, извършено на 27.04.2022г. При съставяне на акта от страна на законния представител на дружеството - въззивник не били направени възражения. Такива не били наведени и в срока по чл. 44 ал. 1 ЗАНН.

Въз основа на съставения акт за установяване на административно нарушение на 11.07.2022г. Б.Ч. - Директор на ДИТ - София, издал обжалваното НП № 22-2200172/11.07.2022г., с което на основание чл. 414 ал. 3 КТ за нарушението по чл. 61 ал. 1 КТ на дружеството - жалбоподател била наложена имуществена санкция в размер на 3000, 00 /три хиляди/ лева.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства и доказателствени средства: гласни - показанията на свидетел Е.та Е. Г., писмените доказателства, приобщени на основание чл. 283 НПК: сигнал вх. № 22039074/20.04.2022г. от Иван Петров Димитров, декларация от 27.04.2022г. от М.И.Б., призовка на основание чл. 45 ал. 1 АПК, трудов договор № 001/03.05.2022г., справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62 ал. 5 КТ с вх. № 2238822319265/03.05.2022г., уведомление по чл. 62 ал. 5 КТ от 03.05.2022г., длъжностна характеристика за длъжността "машинен оператор, гладене в пералня", служебна бележка № 001/03.05.2022г. за проведен начален инструктаж на М.И.Б., декларация за запознатост от № 001 от 03.05.2022г. от М.Б., протокол за постъпване на работа от 03.05.2022г., декларация № 001/03.05.2022г. за запознаване с правилата за безопасност на труда, молба № 001/29.04.2022г. за постъпване на работа, протокол за извършена проверка № ПР2213369 от 12.05.2022г., АУАН № 22-220017 2/12.05.2022г., НП № 22-2200172/11.07.2022г., заповед № 3-0157/16.02.2022г., заповед № ЧР - 840/09.06.2022г., заповед № ЧР - 1017/15.03.2019г. - и трите на изпълнителния директор на ИА ГИТ, длъжностна характеристика за длъжност "директор" на Дирекция "Инспекция по труда" със седалище гр. София, длъжностна характеристика за длъжността "инспектор" в отдел "Условия на труд", дирекция "Инспекция по труда" със седалище София.

Съдът кредитира приобщените доказателства и доказателствени средства, които прецени като еднопосочни, последователни и безпротиворечиви. Съдът възприе показанията на свидетел Е.та Е. Г., които са детайлни, логични, последователни и изцяло кореспондират на писмените доказателства. Съдът цени и писмените доказателства, които напълно съответстват на гласните доказателствени средства.

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

При съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Административнонаказателното производство е образувано и срещу дружеството - жалбоподател е повдигнато административнонаказателно обвинение въз основа на АУАН № 22-2200172/12.05.2022г. , който е съставен

от компетентен орган, в рамките на материалната му и териториална компетентност. Съгласно чл.416, ал.1 от КТ актовете за нарушения на трудовото законодателство се съставят от държавни контролни органи, каквито съгласно чл.399, ал.1 от КТ са ИА "Главна инспекция по труда" и нейните подразделения, включително Дирекция "Инспекция по труда" - София, чийто служител е старши инспектор Е. Г., съставила акта.

Въз основа на обсъдения акт за установяване на административно нарушение е издадено обжалваното НП, което е издадено от териториално и материално компетентен орган. Съгласно заповед № 3-0157/16.02.2022г. на изпълнителния директор на ИА "Главна инспекция по труда" и на основание чл.416, ал.5 от КТ директорите на съответните териториални инспекции по труда са оправомощени да издават наказателни постановления за нарушенията, установени от инспектори при съответната дирекция.

АУАН и НП са издадени при спазване на предвидените в чл. 34 ал. 1 и ал. 3 ЗАНН срокове.

Съдът намери, че не е допуснато нарушение на процесуалните правила и при съставяне и връчване на АУАН, който е съставен в присъствието на двама свидетели, които са участвали при извършване на проверката /видно от протокол за извършена проверка № ПР2213369 от 12.05.2022г./ и респективно - при установяване на нарушението. Актът е съставен в присъствието на законния представител на дружеството, предявен му е за запознаване и му е връчен препис.

Както АУАН, така и НП, имат предвиденото съответно в чл. 42 ал. 1 и чл. 57 ал. 1 ЗАНН съдържание. По надлежен начин и при пълна идентичност както в АУАН, така и в НП, са описани както нарушението, така и обстоятелствата, при които е извършено, с посочване на дата на извършването му и на нарушената законова разпоредба. В НП наказващият орган е изпълнил стриктно задълженията си по чл. 57 ал. 1 т. 8 ЗАНН, като е изложил обстоятелствата, които според него налагат индивидуализиране на имуществената санкция в размер над минималния, както и съображения за неприложимост на разпоредбата на чл. 415в КТ. Не е допуснато твърдяното от въззивника нарушение, ограничило правото му на защита, поставяйки го в невъзможност да разбере какви са съображенията на наказващия орган да не приложи института на маловажността. На първо място, в НП подробно са

посочени обстоятелствата, които според наказващия орган обуславят по-висока степен на обществена опасност на нарушението. На следващо място предвид задължителното тълкуване, дадено в Тълкувателно решение № 3 от 10.05.2011 г. по тълк. д. № 7/2010 г. на ВАС, специалният състав по глава XIX, раздел II от КТ на "маловажно" административно нарушение по чл. 415в от КТ изключва приложимостта на общата разпоредба на чл. 28 от ЗАНН. Ето защо след като веднъж е изложил аргументите си да не приложи чл. 415в КТ, не може да се счете, че наказващият орган е нарушил правото на защита на въззивника, като не е обективирал аргументи за неприложимост и на чл. 28 ЗАНН.

Съдът намери, че правилно е приложен и материалният закон и дружеството - жалбоподател е осъществило състава на вмененото му нарушение.

Съгласно чл. 61 ал. 1 КТ трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа. От показанията на свидетел Г. и от писмените доказателства - декларация от М.Б. от 27.04.2022г., се установява, че на 27.04.2022г. Банова е полагала труд като гледач в обект на контрол - пералня в град София, ж.к. "xxxxxxxxxx" ул. "Pxxxxxxxxxxxxxxxx" № 1, стопанисван от жалбоподателя. В саморъчно попълнената декларация Банова е посочила, че работи в "xxxxxxxxxx" ЕООД. От попълнената от Банова декларация и от показанията на свидетел Г. се установява, че към 27.04.2022г. между Банова и "xxxxxxxxxx" ЕООД не е имало сключен трудов договор, а такъв е бил сключен едва няколко дни след проверката - на 03.05.2022г.

Не се споделят първата група възражения в жалбата, а именно, че се касае за гражданско правоотношение по договор за изработка. Съществени елементи от съдържанието на трудовия договор са посочени в чл.66 КТ. Решаващо значение за определяне характера на договора като трудов или граждански има естеството на осъществяваната дейност. И при трудовия договор, и при договора за изработка по чл.258 – 269 ЗЗД, едната страна се задължава да положи труд срещу възнаграждение. При трудовия договор се дължи прстиране на работна сила в рамките на определено работно време за изпълнение на определена трайно осъществявана работа. По гражданския договор се дължи т.нар. овеществен труд - постигане на определен трудов

резултат. При трудовия договор работникът се намира в зависимост и подчиненост на работодателя - на установен трудов ред и трудова дисциплина, докато при гражданския договор изпълнителят е независим от възложителя и му дължи само «изработване на нещо» - на уговорения резултат.

В случая от събраните доказателства – както гласни, така и писмени, се установява, че правоотношението, възникнало между „xxxxxxxxxx“ ЕООД и М.Б., е трудово. От попълнената от Банова декларация се установява, че тя е изпълнявала длъжността "гладач", имала е определено работно място - обект пералня в град София, на ул. "Пxxxxxxxxxxxxxxxx" № 1, както и определено работно време от 08:00 часа до 20:00 часа, с почивни дни, не определени от нея самата, а "по график". В случая се установяват трайност и специфика на определени трудови функции, които са именно същественият елемент на правоотношението, възникнало между "xxxxxxxxxx" ЕООД и М.Б.. За разлика от гражданския договор в настоящия случай не е налице самостоятелност при организацията на изпълнението на работата – уговорено е работно време. Банова не се е задължила да престира на въззивника определен резултат, а е поела задължение да престира именно работна сила, изпълнявайки длъжността „гладач“. Изпълнителят по договора не е действал самостоятелно и без контрола на работодателя, а напротив - работата е извършвана на място в самия обект на работодателя, който е осигурявал материалите и средствата за нея. Отново от декларацията от 27.04.2022г. се установява и че дължимото на Банова възнаграждение не се определя в зависимост от изработеното, а е договорено възнаграждение в размер на 1000, 00 лева месечно. Ето защо съдът намира, че се касае именно за отношения по предоставяне на работна сила, които работодателят е следвало да оформи като трудови, сключвайки трудов договор с М.Б., преди постъпването ѝ на работа. Като не е сторил това, работодателят е нарушил разпоредбата на чл. 61 ал. 1 КТ, за което нарушение законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Предвид факта, че отговорността на юридическите лица е обективна /безвиновна/, субективната съставомерност на деянието не следва да бъде обсъждана.

Нарушението е извършено на 27.04.2022г., когато Банова е полагала

труд в обекта, стопанисван от въззивника, без преди това между нея и "xxxxxxxxxx" ЕООД да е сключен трудов договор. Нарушението е извършено на мястото, където Банова е престирала работна сила, без преди това между нея и дружеството - въззивник, да има сключен писмен трудов договор, а именно - в обект пералня в гр. София, ж.к. "xxxxxxxxxx", ул. "Пxxxxxxxxxxxxxxxxxx" № 1.

Изцяло се споделят изводите на наказващия орган, че не са налице предпоставките за приложение на разпоредбата на чл. 415в КТ, тъй като в ал. 2 от предметния ѝ обхват изрично са изключени нарушенията на чл. 61, ал. 1 от КТ.

По вида и размера на наказанието:

Съгласно разпоредбата на чл. 414 ал. 3 КТ работодателят, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв. В случая на дружеството - жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 3 000, 00 лева, мотивирана единствено с тежестта на нарушението. Съдът намира, че единствено тежестта на нарушението без отегчаващи отговорността обстоятелства не може да обоснове налагане на санкция в размер над минималния, доколкото санкцията за всички нарушения от подобен вид /респективно – сходни по тежест/ е предвидено да се определя в границите от 1 500 лева до 15 000 лева. В случая смекчаващи отговорността обстоятелства са липсата на предходни нарушения, както и предприетото от въззивника поведение, който още преди образуване на административнонаказателното производство със съставяне на АУАН от 12.05.2022г., е уредил отношенията си с М.Б. като трудови, сключвайки трудов договор. Като отегчаващо отговорността обстоятелство следва да се преценява, че и останалите установени да полагат труд на обекта в деня на проверката пет лица са били без сключен трудов договор, както и че проверката на контролните органи е била по повод на сигнал именно с твърдения, че работещите в обекта лица нямат сключен трудов договор с работодателя. Като съобрази коментираните обстоятелства от значение за индивидуализиране на административнонаказателната отговорност на въззивника, съдът намери, че на дружеството - жалбоподател следва да бъде наложена имуществена санкция в размер над минималния, предвиден в чл.

414 ал. 3 КТ. Същевременно обаче наложената от наказващия орган санкция в размер на 3000, 00 лева се явяват прекомерна и несъобразена с констатираните смекчаващи отговорността обстоятелства. Съдът счита, че целите на административното наказание по чл. 12 ЗАНН биха могли да бъдат постигнати с определяне на имуществена санкция в размер на 2000, 00 лева, която се явява съответна и на критериите по чл. 27 ал. 2 ЗАНН. Не може да бъде преценявано като обстоятелство, налагащо намаляване на имуществената санкция до минималния размер, съставянето на общо шест наказателни постановления, с всяко от които на въззивника е наложена имуществена санкция в размер на по 3 000, 00 лева, тъй като съгласно чл. 18 ЗАНН при няколко извършени административни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко от тях. Ето защо обжалваното наказателно постановление следва да се измени в частта относно размера на наложената имуществена санкция, която бъде намалена до 2000, 00 лева.

Независимо от извода за частична основателност на жалбата, съдът намира, че въззивникът няма право на присъждане на разноски. Разпоредбата на чл. 63д ал. 1 ЗАНН препраща по отношение реда за присъждане на разноски към АПК. Съгласно чл. 143 ал. 1 АПК жалбоподателят има право на присъждане на разноски в случаите на отмяна на обжалвания акт. Доколкото в случая жалбоподателят не постига отмяна на обжалваното наказателно постановление, съдът намира, че претенцията му за присъждане на разноски не следва да бъде уважавана. Право на разноски на основание чл. 63д ал. 4 ЗАНН има наказващият орган, каквото искане е направено в съдебното заседание. Като взе предвид фактическата и правна сложност на делото, обстоятелството, че съдебното следствие е приключило в едно съдебно заседание и че не са били събрани доказателства, различни от събраните в предсъдебната фаза на административнонаказателното производство, съдът намери, че въззивникът следва да заплати на наказващия орган юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, определен на основание чл. 37 ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, а именно – 80, 00 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2 т. 4 вр. ал. 7 т. 2 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 22-2200172/11.07.2022г., издадено от Директор на дирекция "Инспекция по труда" - София, с което на основание чл. 414 ал. 3 КТ на "xxxxxxxxxx" ЕООД, ЕИК xxxxxxxxxxxxxx, е наложена имуществена санкция в размер на 3000, 00 /три хиляди/ лева за нарушение на чл. 61 ал. 1 КТ, като **НАМАЛЯВА** размера на имуществената санкция от 3000, 00 /три хиляди/ лева на 2 000, 00 /две хиляди/ лева.

ОСЪЖДА на основание чл. 63д ал. 4 ЗАНН "xxxxxxxxxx" ЕООД, ЕИК xxxxxxxxxxxxxx, **ДА ЗАПЛАТИ** на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда", адрес гр. София, бул. "Княз Александър Дондуков" № 3, сумата от 80, 00 /осемдесет/ лева - юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване по реда на глава XII АПК пред Административен съд – София - град на основанията, предвидени в НПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____